

KUUROMYKKÄIN LEHTI

11:s VUOSIKERTA

1906.

HELSINGISSÄ 1906.
K. F. PUROMIEHÉN KIRJAPAINO

Kuuromykkäin lehden sisällys v. 1906.

	Sivu
1 Matkamuistoja Pohjanmaalta, <i>Hulda Hakala</i>	I
2 Kertomus matkastani Tanskassa, Saksassa, Belgiassa, Hollan- nissa ja Ruotsissa, <i>S. O. Vill</i>	4
3 Oravan ammunnessa, <i>O. J. Tuomola</i>	6
4 Ystävällinen huomautus niille kuuromykille, jotka osaavat puhua, <i>Hulda Hakala</i>	9
5 Kirje kuuromykältä, <i>Aleks. Virtanen</i>	11
6 Kuuromykkäin lehtien entiset toimittajat (kuvilla)	17
7 Lehden lukijoille, <i>Toimitus</i>	19
8 Liittöhallinnon tiedonantoja	21
9 Kehotus Suomen kuuromykille ja kuuromykkäin ystäville,, <i>Julius Hirn</i>	22
10 Tiedoksianto, <i>Cecilia Tallroth</i>	24
11 Hiukan sokeista	24
12 Kansanopisto kuuromykille! <i>S. O. Vill</i>	25
13 Turun kuuromykkäin yhdistys, <i>Edv. Lück</i>	25
14 »Sokeat näkevät — kuurot kuulevat» (jatk.)	30
15 Kirje kuuromykältä, <i>Henrika Kokkonen</i>	34
16 Pääsiäinen, <i>E. E.</i>	37
17 Kirje Oulusta, <i>Oululainen</i>	39
18 »Sokeat näkevät — kuurot kuulevat», <i>Julia Stadius</i>	42
19 Kauniina talvipäivänä (runo), <i>Frans Talvikoski</i>	44
20 Kuuromykkäin jatko-opetus, <i>K. E. K.</i>	44
21 Kirje kuuromykältä, <i>M. S. K:nen</i>	46
22 Joh. Vilh. Snellman (kuvalla)	53
23 Kuuromykkäin liiton tehtäviä (jatk.)	35
24 Kauniina kevätpäivänä, <i>Vappu Styrman</i>	56
25 Muutama sana Nikkarilan kuuromykkäkodista	57
26 Esitettäviksi ajottuja kysymyksiä	58
27 Kirje kuuromykältä, <i>A. Linden</i>	59
28 Helluntai, <i>J. P. Kaiser</i>	65
29 Kuuromykkäin liiton tehtäviä	68
30 Maanviljelyskoulu miespuolisille kuuromykille, <i>John Sundberg</i>	70
31 Muistelmia jatkokursseista Turussa, <i>M. S.</i>	72
32 Kirje kuuromykältä, <i>Riikka</i> ja <i>Aleksander Puolakka</i>	74
33 Valter Forsius (kuvalla)	77
34 Jumalallinen johdatus! <i>Hulda Hakala</i>	80

	Sivu
35 Muuan muistelmä, <i>Edv. Lück</i>	81
36 Kuuromykät haluavat oppia vieraita kieliä	85
37 Muistosanoja vainajasta, <i>T—a</i>	86
38 Kirje kuuromykältä, <i>E. M. Polvinen</i>	88
39 Julia Stadius (kuvalla), <i>E. E.</i>	97
40 Tervehdys Tyyneltä mereltä, <i>Vilhelmiina</i>	99
41 Kertomus työstäni Karjalan kuuromykkäin keskuudessa 19 ^{28/9} 05—19 ^{19/5} 06, <i>Hulda Hakala</i>	102
42 Kirje kuuromykältä, <i>Vilho Kujala</i>	107
43 Kuuromykkäin kirkko, <i>J. K. P.</i>	113
44 Syksy, <i>Hulda Hakala</i>	115
45 Matkakirje (jatk.)	116
46 Ehdotuksia, <i>Varma O.</i>	118
47 Syksyllä (runo), <i>Vappu Vuokkola</i>	119
48 Kiitos! <i>Valter Forsius</i>	119
49 Kirje kuuromykältä, <i>Pyhtäläinen</i>	120
50 Oulun kuuromykkäinkoulun uusi talo (kuvalla)	129
51 Muistosanoja, <i>H. A. J.</i>	131
52 Elämän vaiheet, <i>M. S.</i>	132
53 Ensimmäinen pohjoismainen kuuromykkäin kokous Köpenha- minassa 1907, <i>A. N. Schioldann</i>	133
54 Tervehdys Jaapanista, <i>Vilhelmiina</i>	134
55 Yhtykäämme Varma O:n ehdotukseen! <i>Maria S.</i>	135
56 Matkakirje, <i>Eino</i>	136
57 Kirjeitä kuuromykiltä: I. <i>Hulda Hakala</i> , II <i>Liisi Elfving</i>	138
58 Joulukertomus (Luukk. 2: 1—14), <i>J. P. Kaiser</i>	145
59 Pastori K. J. K. Luoma (kuvalla)	148
60 Kolmas yleinen kuuromykkäin kokous (kuvilla), <i>J. H.</i>	148
61 Käynti kuuromykkäin maanviljelyskoulussa (jatk.)	152
62 † Pimeydestä valoon: <i>Agneta Halonen</i> (kuvalla)	154
63 Tilastollinen yleiskatsaus Suomen kuuromykkäin kouluista v. 1905—1906	156
64 Kuuromykkä kuuromykkäin opettajana (Aikakauslehd. »Eos»)	156
65 Kirje Tampereelta, <i>S. T.</i>	158
66 Kuuromykkäinliiton äänenkannattaja, <i>Uskollinen Kuuromyk- kän lehden ystävä</i>	158
67 Kirje kuuromykältä, <i>Kaarlo Koskela</i>	160

Kuuromykkäin Lehti.

N:o 1

Tammikuu 1906

11 vuosik.

Tilaukshinta:

1 mk. 50 p. vuodelta.

Toimittajat:

Aaro Iivari Savolainen. K. Reponen.
vastaava.

Matkamuistoja Pohjanmaalta.

Keskiviikkona tammik. 10 päivää vasten yöllä 1906.

Astuin Uudenkylän asemalta junaan. Neiti Saukko Sortavalasta oli pyytänyt minua saattamaan erään entisen oppilaani M. Kärkkäisen Kurikan kuuromykkäkouluun. Riihimäellä astuimme Pietarin—Helsingin vaunuista pois ja astuimme Tampereelle menevään junaan. Kello 1.20 minuuttia läksi Tampereelta juna kiitämään kohti Pohjanmaata. Saavuimme yli klo 9 illalla Seinäjoelle, jonne yövyimme. Torstaina 11 p. tammikuuta ajoimme kyytihevosella Ilmajoen pitäjään. Syntyneenä ja kasvaneena Uudellamaalla hämmästyin Pohjanmaan suurenmoista luontoa, väliin kävi niin, ettei silmä eroittanut kuin aavat tasangot ja taivaanrannan. Pohjanmaa on muistorikas seutu. Siellä on Santavuori, josta runoilija Kaarlo Kramsu on kirjoittanut lennokkaan kauniin runon »Santavuoren tapelu». Siellä on Lapua. Lapualla löytyy eräässä

kivessä kirjoitus: Tappeli tässä sankarit Suomen, heittivät henkens' eest' oman maan. Poikansa patsaan pystytit heille, vartoen vuoroans' kuollakseen näin. — Monia tuimia taisteluja on Pohjanmaa nähnyt. Nähnyt on se voittoja, nähnyt on se tappioita. Ihailin suuresti Pohjanmaan pontevaa luontoa. Ilmajoelta otimme uuden kyytimiehen Kurikan km.-koululle. Siellä seisoo lähellä pappilaa kaksi pientä rakennusta, jotka rovasti Södermanin rakkaus on rakentanut sisarillemme ja veljillemme. Ensimmäisessä rakennuksessa sijaitsi luokkasali, 2 huonetta opettajalle.

Toisessa rakennuksessa löytyi oppilaiden ruokalat ja asuntolat. Oppilaita oli 11. Opettajina toimivat rovasti Söderman uskonnossa ja neiti S. Elving kaikissa muissa aineissa. Ihmettelin edistystä, mikä koulussa oli saavutettu. Uskallanpa väittää, ettei ole kaikkein hulluimmasti tehty, että luovuttaa kuuromykkäin opetuksen kuuromykille. Kuuromykkä käsittelee paremmin kuuromykkää kuin kuuleva.

Ikävä ettei minulla ollut onnea saada tavata rovastiä kotonä, rovasti oli matkustanut Helsinkiin. Katseltuani muutamia päiviä opetusta, jätin hyvästit neiti Elving'ille ja hänen oppilaillensa. Tampereella tapasin hyvin paljon kuuromykkiä, he kun olivat matkalla kouluun Jyväskylässä. Koulunsa lopettaneita kuuromykkiä oli myös asemalla. Tampereelta astuin Poriin menevään junaan. Aikomukseni oli mennä Tyrvälle, mutta ilma oli hyvin tuulinen ja satoi lumiräntää ja kun kuulin että seuraavalla asemalla asuu myös kuuromykkiä, 4 sisarusta, niin jatkoin matkaani. Niinmuodoin jouduin Ritalaan, jossa on 3 kuurom.

poikaa ja 1 tyttö. Neiti Eva oli minulle erittäin ystävällinen; hän oli mennyt viime jouluaattona kihloihin herra taiteilija F. Helinin kanssa Tampeseelta. Ystävällistä ja vieraanvaraista väkeä oli ne kaikki ritalaiset. Neiti Eva ja minä kävimme myös Aetsällä, siellä asuu neiti Evan veli ja hänen rouvansa. Voi miten miellyttävä ja onnellinen koti, tuntui oikein ikävälle erota sellaisesta kodista. Heillä oli myös pikku tyttö Ester, niin kiltti kullan nuppu, isän ilo, äidin kukka. Yövyin jälleen Ritalaan. Aamulla läksin neiti Evan ja Kaarlon saattamana pois. Tamperreella menin neiti S. Helinin luo. Oli siellä hauskaa jutella kuuromyökkäin asioista. Neiti Helinille näyttää kuuromyökkäin onnellisuus olevan sydämen asia. Neiti Helin oli erittäin ystävällinen. Kävimme myös km.-pariskunta Anttilan luona. Ikävää siellä oli. Perheen isä makasi sairaana ja suru ja puute olivat tulleet taloon vieraaksi. Nöyränä nurkumatta näytti perheen äiti alistuneen kohtaloonsa, uskoen Jumalan apuun. Me kotiin palatessamme kävelimme Tammerkosken sillalla. Kaunis paikka, vesi siinä ei jäädy koskaan. Aamulla varhain neiti Helinin seuraamana astuin kohti kotiani menevään junaan. Pyydän lämpimästi kiittää kaikkia niitä kuuromykkiä, joitten vieraanvaraisuutta tulin matkallani käyttäneeksi. Kiitos suurin teille kaikille. Ystävyydellä sisarenne

Hulda Hakala.

Kertomus matkastani

Tanskassa, Saksassa, Belgiassa, Hollannissa ja
Ruotsissa.

(Jatkoa viime n:oon.)

Belgian Liegessä oli toinen kokous, joka pidettiin siellä 20:stä 24:ään päivään. Kokoonnuimme Liegen'in raatihuoneeseen k:lo 10 a.-p. Siellä oli enemmän osanottajia kuin toisessa kokouksessa joka pidettiin 12—18 p. elokuuta. Siinä oli noin 500 henkilöä nimittäin kuulevia ja kuuromykkiä. Olimme raatihuoneessa muutamia tunteja ja menimme yliopistoon. Siellä oli kuuromykkäin kokous. Siellä erotettiin kuulevia kuuromykkiä kokoukseen. Kokoukset olivat samassa talossa. Sitte menimme maailmannäyttelyyn. Siellä oli niin paljo eri nähtäviä. Elokuun 21 p. kokoonnuimme yliopistoon k:lo 9 a.-p. Siellä keskusteltiin kysymyksistä, jotka koskivat sivistystä ja menestystä. Siellä oli eri henkilöä nimittäin Belgiasta, Saksasta, Ranskasta, Espaniasta, Itaaliasta, Hollannista, Venäjältä, Tanskasta, Ruotsista ja Suomesta y. m. Siellä oli eri kuuromykkäin viittomakieliä. Sitten kokoonnuimme näyttelyyn. Meillä oli vapaa päästä sinne. Meille annettiin alennettuja pääsykirjoja päästäksemme eri museoihin. Elokuun 23 p. kokoontuivat kuulevat ja kuuromykät yhteensä. Sitten kuvattiin meitä ja kokous päättyi sekä annettiin meille vapaapilettimme junalla matkustaaksemme Spa'an elokuun 24 p. Spa

oli Liegenin lähellä. Se on kaunis ja pieni kaupunki. Juna kulki monien vuorien läpi Spa'an. Me tulimme takaisin Spa'sta Liegeniin ehtoolla. Elokuun 25 p. me matkustimme junalla Hollantiin. Me astuimme Venloon. Olimme viipyneet siellä muutamia tunteja. Sitten me lähdimme junalla vihdoin Hamburgiin ja saavuimme sinne yöllä. Se on suuri kauppakaupunki. Olimme Eläintarhassa. Se on suuri, siellä nähtiin paljon eri eläimiä. Ajoimme vaunussa ympäri kaupungin ja katselimme Hamburgin historiaa. Olimme kuuromyökkäinkoulussa. Sen johtaja tuli meitä vastaan ja näytti meille koulun tarpeita. Koululapset olivat poissa koulusta; joka lauantaina ja maanantaina he tulevat kouluun. He jäävät kouluun yhdeksi viikoksi. Elokuun 27 p. lähdimme laivalla hautausmaalle, joka on kaunein ja suurin maailman hautausmaa. Se sijaitsee lähellä Hamburgia. Menimme kuuromyökkäinyhdistykseen. Astuimme sinne ja huomasimme myytävänä väkijuomia ja se ei ole yhdistys vaan kapakka. Lähdimme junalla Kieliin, elokuun 27 p, Kielistä laivalla Korsöriin ja sieltä junalla Köpenhaminaan elokuun 28 p. klo 10 a.-p. Sitten minä lähdin laivalla Köpenhaminasta Ruotsiin Malmöön. Kävelin kaupungissa ja hain kuuromykkiä ja kuuromyökkäinyhdistystä, mutta en löytänyt sitä. Kysyin poliisilta: missä kuuromyökkäinyhdistys on? Poliisi rupesi viittomaan samoin kuin kuuromykkä viittasi. Hän sanoi että ei tiedä missä se on! Hänellä on tuttava kuuromykkä. Hän antoi minulle osoitteen ja menin kuuromykkä suutarin luo. Poliisi oli ystävällinen ja iloinen. Suutarin kotona kävin puhumassa muuta-

mia tuntia. Hänen nimensä on L. Killander. Sitten lähdin laivalla Malmöstä Köpenhaminaan. Syyskuun 1 p. olimme Köpenhaminan kuuromykkäinkoulussa ja huomasimme että koulussa lapset olivat syömässä aamupäivällistä. Rakennukset ovat hyvin vanhat ja ne sijaitsevat hyvin lähellä puutarhaa. Syyskuun 2 p. k:lo 2 päivällä lähdimme Arcturus-laivalla omaan kotiin, Suomeen. Me tulimme Helsinkiin syyskuun 4 p. k:lo 10 a.-p. Olimme olleet terveet ja iloiset matkalla koko kuukauden aikana, emmekä elleet vaarassa. Ulkomailla oli vaikeata kysyä ja puhua ulkomaalaisten kanssa. Mutta neiti Elma Eklundilla on monta kieltä. Me huomasimme että Elma Eklundilla oli paljon puhumista ulkomaalaisten kanssa ja neuvoi myöskin meille, mitä oli kerrottavaa. Huomasin että herra Sundberg'illa oli myöskin vähän kieltä ja puhui myöskin ulkomaalaisten kanssa. Luultavasti Elma Eklund'illa ja Sundberg'illa oli niin paljon kuulemista ja hyviä asioita ulkomailta sekä neuvoja Suomen kuuromykille.

Helsingissä 19¹⁰/1105.

S. O. Will.

Oravan ammunnessa.

Kesän jälkeen on tullut jo syksy, jolloin oravan ampuminen on alkanut kotipitäjässäni, jonka nimi on Humpmila. Täällä marraskuun pyhänä oli erittäin kaunis ilma. Saman päivän aamulla minä menin ulos

pihalle ja katselin kellastunutta metsää, johon aurinko paistoi kirkkaasti ja kauniisti. Pihan aidan päällä istuin ja näin erään metsämiehen kulkevan kujalla metsään metsästäämään, joka on lähellä minun kotiani. Hänellä oli mukana ladattu pyssy selässänsä ja hyvä juokseva koira. Aidan päältä hyppäsin ja menin heti pirttiin hakemaan veljeäni ja kysyin häneltä: tahdotko tulla minun kanssani nyt metsään ampumaan oravia? Hän vastasi: kyllä. Hänen nimensä on Sulo, joka on nyt 13 vuoden ikäinen. Pirtissä minä iloitin ja otin hyvän luotipyssyni seinältä ja patruunia arkustani taskuun. Pyssyn piipunreikää öljyllä puhdistettuani Sulo ja minä lähdimme mielellään metsään ja saavuimme mäen rinteelle, jonka nimi on Jänismäki, jossa Sulo alkoi nähdä tuon harmaan, istuvan oravan matalassa männyssä ja viittasi minulle oravan. Oravan nähtyäni ammuin heti sen, joka putosi alas maahan. Menin ottamaan sen maasta Sulon kannettavaksi. Kauniissa metsässä kävellessämme olimme aina iloisella päällä niinkuin kissa liukkaalla jäällä. Seuraavana toisena pyhänä me tahdoimme mennä ampumaan vieläkin oravia. Suurelle mäelle me saavuimme ja huomasimme oravan juoksevan hyvin sukkelaasti pitkin runkoa korkeaan honkaan, jonka tuuheassa latvassa orava istui hiljaa ja katsoi uteliaasti meitä alhaalla. Hongan vieressä seisoin ja ammuin vaikeasti kaksi kertaa lihavién oksien läpítse oravaan. Ensimmäinen luoti lensi syrjään ja sitte toinen sattui hyvin oravaan. Se putosi tiheästä latvasta hongan juurelle. Sen ammuttuani Sulo ja minä saimme istua isolla kivellä levätäksemme ja nähdä kaunista näköalaa vähän aikaa. Sieltä me kävelimme paljon metsän rajan yli toiseen suuren kartanon omistamaan metsään hakemaan ahkerasti oravia. Pimeä tuli. Sieltä me läksimme kotiin ja olimme väsyneet. Kodissani minä sanoin Sulolle: me odotamme lumen satoa ja löydämme pian uusia oravien jälkiä lumesta.

Puolessa joulukuussa minä heräsin ja huomasin akkunasta ulkoa, jossa oli satanut valkoista lunta yöllä. Iloisena otin pyssyni käteeni ja myös patruuneja isoon kukkaroon, jonka pistin taskuun. Pyssyn reikään olen pannut yhden patruunan ja olin jo valmis. Aamuella Sulo ja minä otimme vilkkaasti lämpöiset villalakit päähämme ja lähdimme halukkaasti kävelemään pehmeällä lumella läheiseen metsään hakemaan oravain jälkiä valkeasta lumesta ja löysimme pian yhden oravan jälet, joka meni puusta puuhun jyrsimään nuoria käpyjä, joista kuoret ja siemenet putosivat puun juuren ympärille. Me katsoimme ylös puuhun, josta näkyi kaunis ja harmaa istuva orava. Aloin iloitella ja nostaa pyssyn poskelleni. Tähtäsin tarkkaan oravaa kohti ja ammuin sen. »Pau» pamahti pyssyni. Luoti sattui sen päähän ja se putosi alas. Sulo seisoi minun selkäni takana ja katsoi minun ampumaani oravaa, joka putosi. Hän juoksi takaani ottamaan iloisesti kuolleen oravan ja huomasi sen jäävän toiselle oksalle, se harmitti. Oltuaan vähän aikaa puolikuolleenä, alkoi se potkia jalkojaan ja rupesi putoamaan taas tuuheaan pieneen katajaan, joka oli puiden vieressä. Hän otti villaisilla vantuillaan sen hännästä kiinni, ja veti pois sen katajapensaasta sekä katseli mihin luoti sattui? Minä hain lankaa taskustani ja sidoin oravan takajalat kiinni langalla, joten Sulo voi kantaa sitä hyvästi ja iloitsi että olin ampunut niin hyvin. Sen jälkeen menimme taas hakemaan toisen oravan jälkiä, jotka pian löysimme. Puolen tunnin kuluttua ammuin toisen oravan ja sattui luoti pyssystäni keskelle rintaa. Ilta tuli pimeäksi ja me lähdimme riemulla matkalle pimeästä metsästä kotiin. Sulo toi kaksi kaunista kuollutta oravaa yhdessä päivässä ja näytti niitä mielellään vanhemmillemme, jotka puhuivat leikkillään meille, että Sulo on hyvä koira, joka seuraa minua metsässä.

Pirtissä musta kissa käveli lattialla ja näki kuolleet oravat seinänaulalla sekä rupesi niitä tarkkaan

haistelemaan ja pyysi kovasti niiden lihaa. Kissa seisoi kahdella takajalalla, etujalat seinällä ja alkoi naukua kovasti. Minä otin oravat naulasta pois ja rupeusin irroittamaan niiden nahkoja pois ja panin nahat uunin taakse, jossa ne kuivuivat. Sitten vein oravien lihat ulos ja heitin ne pienelle jäälle, jonne kissa heti juoksi puremaan terävillä hampaillaan niihin kiinni. Iloisesti se ensin niitä pyöritteli vähän aikaa, kunnes söi kaikki suuhunsa.

Pirtin seinällä riippuu nykyään monta valmista oravan nahkaa. Vast'edes myyn ne kauppiaalle tahi laukkuryssälle. Viimeisinä vuosina olin ampumassa monta oravaa. Tänä talvena minä en enää mene ampumaan oravia, metsässä kuin on paljon lunta, joten siellä on vaikea kulkea.

Nykyään työskentelen minä täällä yhtä mittaa Venäjän kartanon höyrysahtalla koko talven ja suven.

O. J. Tuomola.

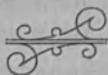
Ystävällinen huomautus niille kuuromykkille jotka
osaavat puhua!

Kuulkaapas, ostakaa kuuromykkäin käsi-aakokset ja opetelkaa niitä. Hämmästyneenä huudahdatte varmaan, yhteen ääneen, mitä niillä tekisitte, sillä teidän osaatte puhua suulla. Mutta tiedättekö millaista on kuuromykkäin suulla puhuminen? Kuulevien puheen kaltaista se ei missään tapauksessa voi olla. Olisi

hyvä osata myös kaikki käsi-aakkoset ja koko viittaus-metoodi. Sitten voisitte tulla paremmin toimeen niitten sisarienne ja veljienne kanssa, jotka eivät osaa ääneen puhua. Muutenkin usein kuuromyökkäin suu-puhe on sellaista, ettei kuulevat tahdo sitä ymmärtää. Ja ääntä sanovat useat rumaksi, jöröksi, kankeaksi y. m. Mutta itse monet puhuvat kuuromyökät ovat ylpeitäkin siitä, että osaavat puhua suulla ja halveksivat niitä kuuromyökkäiä, joiden täytyy tulla aikaan yksinomaan viittomalla. Osaanpa itsekin suulla puhua ja päälle päätteeksi minun suu-puhettani ovat kiittäneetkin. Mutta hauskempaa minusta on viitata. Viihdyn kernaimmin niitten kuuromyökkäin parissa, jotka eivät osaa suulla puhua. Kerrassaan naurettava on tapa yrittää kuulevien seurassa esiintyä kuulevana. Joka kerran syntyjään on kuuromyökkä, esiintyköön myös sinä. Te jotka osaatte suulla puhua, opetelkaa myös viittaamaan. Olen itse käyttänyt koko ikäni kaikkea kolmea tapaa nimittäin: suulla puhumista, viittausta ja käsi-aakkosia, eikä minun suulla puhumiseni ole siitä kärsinyt rahtuakaan.

Ettehän vaan loukkaannu huomautukseni johdosta, vaikka onhan sekin samantekevää, aivan samantekevää minulle, kunnia tai pilkka.

Hulda Hakala.

Kirjeitä kuuromykiltä.

Kirje Virroilta.

Rakkaat k.-m. lehden lukijat!

Minä olen ajatellut monta kertaa tämän »Kuuromykkäin lehden» kautta kirjoittaa teille. Nyt tahdon minä kirjoittaa.

Minä ilmoitan teille, että olen voinut oikein hyvin ja olen ollut terveenä. Siitä kiitos olkoon Jumalalle ja sitä samaa kallista Herran armo-lahjaa toivotan teillekin.

Minä toivotan hyvää vuoden jatkoa johtajalleni, opettajilleni, opettajattarilleni ja tuttaville kuuromykille.

Annan tietoa syntymästäni asti äitini kertomuksen mukaan. Syntynyt olen Virtain pitäjässä vuonna 18²/₄86. Olin sairastanut yhden kuukauden, sentähden että minussa oli tuhkarokko. Minä jäin kuuroksi 1 ¹/₂ vuoden vanhana. Minä olin murheellinen lapsena ja en voinut mennä oppimaan opetuksia kouluun. Vihdoin ollessani 12 vuotta vanha lähdin iloisena Mikkelin k.-m.-kouluun, jossa olin 7 vuotta. Kouluajaltani ei ole muuta niin erityisesti mainittavaa, kun että pääsin Herran Pyhälle Ehtoolliselle 19²⁴/₅05. Silloin palasin vanhempaini luokse Virroille. Minä teen maatyötä kotonani. Talven aikana veljet ja minä teemme metsätöitä, jossa on paljon työmiehiä. Hakataan isoja ja paksuja puita. Ei tarvitse hakata pieniä puita, eikä haapapuita. Isoja puita sahataan ja hakataan helposti. Sylestä maksetaan 2 mk. Toisessa metsässä sahataan ja hakataan vanhoja puita ja maksetaan 2 mk. 50 p. Täällä Virroilla on nyt vähän lunta ja oli joskus pakkanen. Lunta on satanut vähän ja sulanut hyvin usein. Jäät eivät voineet sulaa

ja luistellaan usein liukkailla jäillä. Järven jäät olivat jäätyneet Lokakuun lopussa. Virroilla on usein lauhkea ilma ja maa näkyy.

Minä en voi saada työpaikkaa Virroilta. Silloin aion mennä maailmaan hakemaan työpaikkaa sieltä. Luokkatovereistani ei ole kukaan kirjoittanut kirjeitä minulle. He ovat viime keväällä luvanneet kirjoittaa kirjeitä minulle. Nyt minä pyydän että luokkatoverini kirjoittaisivat minulle. Minä en tiedä mitkä heidän osoitteensa ovat.

Olen iloinen, että opettajamme E. J. Pesonen on kehoittanut ja opettanut aina meille hyviä tapoja koko kouluaikana. Minä sanon hänelle paljo kiitoksia, kun hän on opettanut minua.

Minä lähetän paljo terveisiä johtajalleni, opettajilleni ja opettajattarilleni.

Aleks. Virtanen.

Osoite: M i k k e l i, Osuuskunnan kirjapaino.

Pieniä tietoja.

— **Surun Kuuromykkäin raittiusyhdistys.**
Uudenvuodenpäivänä oli yhdistyksellä hupainen iltama Kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa. Ohjelman alotti rouva E. Virtanen lausuen viittomalla kaikki vieraat, joita oli neljäntäkymmentä henkeä, tervetulleiksi. Neiti M. Vikström kertoi viittoen sitte raittiuskertomuksen »Yksikkö vain». Kun tämän jälkeen oli jaettu raittiulehtiä ja juotu kahvia, puhui opettaja J. K. Grönroos uskonnon valossa raittiustaistelusta juoppouspahetta vastaan. Varsinainen ohjelma päättyi mais-teri E. Lückin järjestämään erittäin hyvin onnistuneeseen

seen kaksi-osaiseen kuvaelmaan. Se kuvasi juomarin kotia ja onnellista kotia joulu-aattona. — Yhdessä-oloa jatkettiin vielä kertomuksilla ja puheilla sekä teenjuonnilla myöhään iltaan asti.

— Yhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 20 p:nä. Luetussa vuosikertomuksessa mainittiin, että yhdistys perustettiin viime vuonna lokakuun 20 p:nä. Silloin liittyi siihen heti 17 jäsentä ja uusia jäseniä ennen vuoden loppua tuli lisää 14, joten yhdistyksen koko jäsenluku on 31 henkeä, joista miehiä on 9 ja naisia 22. Toimikunta on kokoontunut 5 kertaa ja iltamia on pidetty 2 sekä raittiusesitelmiä kaikkiaan 9. Yhdistyksen ompeluseurassa on ollut 9 jäsentä. Ilmaiseksi on yhdistys jakanut helppohintaista ja -tajuista raittiuskirjallisuutta 1 mk. 8 p:n arvosta.

Yhdistys on toiminut myös ulkopuolella Turun kaupunkia lähettämällä stipendiaadin Loimaalle, jossa pidettiin kaksi raittiusesitelmää yhdelletoista kuuro-mykälle.

Yhdistyksen tilit osoittavat tuloja 67 mk. 10 p., menoja 36 mk. 33 p. ja säästöä 30 mk. 77 p.

Toimikunnalle annettiin tilintarkastajain ehdotuksesta täydellinen tilinpäästö.

Yhdistyksen esimieheksi valittiin uudelleen opettaja J. K. Grönroos ja toimikuntaan rouva E. Virtanen, neidit E. Erich, M. Vikström ja E. From, maisteri E. Lück, opettaja E. Eliander ja herra E. Manelius, kaikki uudestaan.

Tilintarkastajiksi tulivat neiti H. Liljefors ja rouva A. Stenström varsinaisiksi ja neidit B. Ingren ja A. Lindström varatilintarkastajiksi.

Yhdistyksen edustajaksi Raittiuden Ystävien ensikesäiseen vuosikokoukseen valittiin maisteri E. Lück ja edistysseurain kokoukseen Turussa opettaja J. K. Grönroos.

Turun kaupungin valtuusmiehiltä on yhdistys tänä vuonna saanut lahjaksi 150 markkaa raittiuden edistämiseksi paikkakunnan kuuromykkäin keskuudessa.

Kiitollisuudella mainittakoon, että yhdistys on ilmaiseksi saanut käyttää tarkoituksiinsa Turun Kuuromykkäinyhdistyksen huoneustoa. Tämä on yhdistykselle ollut suureksi avuksi, kun sen rahavarat ovat vielä pienet.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys on Raittiuden Ystäviltä Helsingissä saanut lahjaksi raittiuskirjallisuutta 60 markan arvosta ja Turun Kuuromykkäin auttajayhdistykseltä 100 markkaa. Rahat käytetään raittiusesitelmien pitämiseen kuuromyksille yhdistyksen piirissä Turun kaupungin ulkopuolella. Vastaalkavalle raittiuyhdistykselle ovatkin nämä lahjat suuresta arvosta ja tositarpeeseen.

Yhdistys on hankkinut itselleen myös 60 markan maksavan taikalyhdyn, jolla iltamissa näytellään opettavaisia ja hyödyllisiä raittiuskuvia.

— **Turun kuuromykkäin Raittiusyhdistyksellä** oli helmikuun 4 p:nä kuuromykkäin huoneustossa hauska ja hyvin onnistunut iltama. Ohjelman aloitti opettaja J. K. Grönroos tervehdyspuheella, jossa muun muassa huomautettiin kansan taistelusta kapakkain ja väkijuomakauppain aukipitoa vastaan. Tämän jälkeen esitti herra E. Manelius viittomilla hra F. Talvikosken sepittämän ja yhdistykselle omistaman raittiusmarssin, jossa kuvataan raittiustaistelua kuuromykkäin keskuudessa. Neiti M. Wickström viittoi raittiuskertomuksen. Pienen väliajan kuluttua nti A. Pihlaja esitti opettaja M. Rekolan laatiman esitelmän alkohoolin myrkyllisyydestä. Sitte jaettiin ilmaiseksi raittiuslektisiä. Lopuksi näytettiin yhdistyksen uudella taikalyhdyllä kaksi värillistä kuvasarjaa: »Juo-marin lapset» ja »Tule kotiin isä!», jotka hyvin valaisivat ja paljastivat sitä kurjuutta, minkä väkijuomat tuovat kotiin. Niiden näyttäminen tekikin syvän vaikutuksen kaikkiin läsnäolleisiin. Yhdistykseen liittyi samassa tilaisuudessa 13 uutta kuuromykkäjäjäsentä. Yhdistyksen koko jäsenluku on nykyään 45 henkilöä.

— **Kuuromykkäin kokous** pidettiin Viipurissa kansakoululla tammikuun 28 p:nä 1906. Kokouksen avasi kuuromykkä kuvanveistäjä S. O. Vill Lappeenrannasta pitäen puheen kuuromykkäin yhteenliittymisen tarkotuksesta. Kirjurina toimi rautasorvari Alex Puolakka. Saapuvilla oli 15 kuuromykkää ja 2 kuulevaa. Päätettiin perustaa yhdistys ja laatia säännöt sekä lähettää ne Helsinkiin »Suomen kuuromykkäin liiton» päätoimikunnan vahvistettavaksi. Puheenjohtajaksi valittiin rautasorvari Alex Puolakka (kuuro) ja varapuheenjohtajaksi lyseolainen Göran Heikel, sekä 6-henkinen toimikunta, johon tulivat neiti Anna Mikonsaari (kuuleva), herrat G. Heikel (kuuleva), J. Pykäläinen, M. Tiainen ja Hj. Lavén (kuuromykät). Toimikunta valitsi keskuudestaan rahastonhoitajaksi hra G. Heikelin ja sihteeriksi neiti H. Reinikaisen.

Kokouksia päätettiin pitää sunnuntaisin kello 10 a.-p. kaupungin kansakoululla.

— **Kuuromykkäin lehti** on siirretty Suomen kuuromykk. Liittojen liitolle. Lehti tulee painettavaksi Helsingissä ja tulevat lehdelle uudet toimittajat. Entinen toimitus toivoo että kuuromykät tulevat lehteänsä yhtä innokkaasti kannattamaan tilauksillaan ja kirjoituksillaan kuten tähänkin asti.

Tästä edes ovat Kuuromykkäin lehden tilaukset ja lehteen aijutut kirjoitukset lähetettävä seuraavalla osoitteella: Valtioneuvoksetar Julia Stadius, Helsinki, Elisabethin katu 21.

— **„Tidskrift för döfstumma“** lehden, joka on painettu tähän asti Porvoossa, on sen kustantaja ja toimittaja maisteri Ossian Wichmann siirtänyt Suomen kuuromykkäin Liittojen liitolle.

— **Tietoja kuuromykistä.** Kuuromykkä Aleks. Wirtanen Wirroilta on otettu kirjalpaine-oppilaaksi Osuuskunnan kirjalpaineon Mikkeliissä.

Ilmotuksia.

Ilmoitus.

Tavallisiin maanviljelystöihin kykenevän kuuromykän ottaa palvelukseensa nyt kohta Revonlahden kappalais-virkatalon haltija. Tätä palveluspaikkaa haluavaa kehoitetaan lähettämään osoitteensa ja ilmoittamaan palkkavaatimuksensa kappalaiselle

P. A. Fogman'ille,
Revonlahdella.

Muotokuvain suurennuksia
tekee allekirjoittanut.

Säv. Angervo.

Osoite: Naantali & Käkölä.

Kuuromykkäinyhdistykseltä saapi tilata:

AGNETA HALONEN.

Hinta 1 mk.; postirahaa 10 p.

Kirja sisältää huvittavia piirteitä kuuromykkäsokeatyttö Halosen elämästä.

Osoite: Annankatu 11, Helsinki.

Mikkeli, Osuuskunnan kirjalpaine 1906.